

Etika: 68. Až budete sledovat nový film Oppenheimer

Etika

Až budete sledovat nový film Oppenheimer, vzpomeňte si na Glenu Stassena

Bylo to v roce 1989 a já jsem navštěvoval kurz nazvaný Just Peacemaking, který vedl Glenn H. Stassen. Pro ty z vás, kteří Stassena neznají, byl to jaderný fyzik, který se stal teologem a v letech 1976 až 1996 profesorem etiky na Jižním baptistickém teologickém semináři.

V té době bylo seminární vzdělání víc než jen nedělní škola a memorování Písma. Jižní seminář byl živý, podněcoval k přemýšlení a měnil život. A právě v této době mi Stassen změnil život.

Glen Stassen

Miloval Ježíše a rád vytvářel učedníky. Miloval nás způsobem, jakým vyučoval, a způsobem, jakým vášnivě spojoval problémy našeho světa s tím, jak být Ježíšovým následovníkem.

Jako vědec vytvořil první systém včasné detekce, který sloužil k odhalování přilétajících jaderných bomb. Tento systém byl tak přesný a citlivý, že často odhalil hejna hus vylétajících z Arktidy.

Jako etik nás učil vidět problémy jaderné války a problémy, které jaderné bomby vytvářejí.

Tento týden vstoupí do kin film o vytvoření první jaderné bomby a jejím tvůrci J. Robertu Oppenheimerovi. V době, kdy jsem se učil se Stassenem, uplynulo zhruba 40 let od použití Oppenheimerova výtvoru na Hirošimu a Nagasaki v Japonsku.

Od druhé světové války jsme se dostali od dvou bomb k dnešnímu počtu 13 080 jaderných hlavic na světě, přičemž Rusko má 6 257 bomb a Spojené státy 5 500. Na vrcholu studené války v 80. letech 20. století jsme se předháněli ve výrobě co největšího počtu jaderných bomb, protože jsme věděli, že Rusko dělá totéž.

V roce 1986 mělo Rusko více než 40 000 jaderných bomb a Spojené státy více než 23 000 jaderných bomb. Stassen seznámil své třídy s jadernou terminologií včetně konceptu smluv o zákazu zkoušek, protože věděl, že pokud nelze bombu testovat, nebude použita (viz dnešní svět, kdy Kim Čong-un pokračuje v testování jaderných bomb v Severní Koreji).

To vše ve mně vzbudilo takový zájem, že jsem pro třídní projekt napsal práci o skrytých problémech při výrobě jaderných bomb. Příběh vzniku první bomby uvidíte tento týden ve filmu Oppenheimer. Neuvidíte však problémy související se zdravím našich občanů, kteří žijí v blízkosti skrytých vládních továren, v nichž se tyto bomby sestavují. To bylo téma mé výzkumné práce pro Stassenovu třídu.

Na obrázku je bývalý měděný důl Anaconda Co. v Yeringtonu, Nev. Čtyři sta kilometrů od Yucca Mountain, která je plakátovým dítětem jaderného odpadu, v opuštěném dole, kde toxický roztok už léta uniká do sousedních studní, které se kdysi používaly k pití a zavlažování v nevadské poušti, se odehrává další politicky vypjatá bitva o radioaktivní kontaminaci. Federální regulační orgány, které deset let posuzovaly uran a další nebezpečné odpady prosakující do podzemních vod, dospěly k závěru, že znečištění nelze odstranit, aniž by byl starý důl na měď Anaconda zařazen na americký seznam národních priorit pro financování ze Superfondu. (AP Photo/Cathleen Allison, File)

Investigativní novináři z celé země psali příběhy o tom, jak vláda skrývá továrny na výrobu jaderných bomb za takovými věcmi, jako jsou nápis Purina Animal Food nebo jiné druhy maskování. Protože jsem neměl přístup k snadno dostupným výzkumným materiálům, musel jsem si novinové články obstarat ve veřejné knihovně. Továrna známá jako Fernald Feed Materials Production Center v Ohio vyráběla součástky pro jaderné bomby. Obyvatelé žijící poblíž se domnívali, že se tam vyrábí krmivo pro zvířata. Koneckonců u vchodu byl šachovnicový čtverec Purina.

Přesto obyvatelé v okolí nějakým způsobem onemocněli a umírali bez zjevné příčiny. Teprve díky vyšetřování novinářů a externích vědců se zjistilo, že odpadní materiál z obohacování plutonia a uranu v závodě se dostává do pitné vody a do atmosféry v podobě radioaktivních částic.

Po celé zemi existovaly továrny na výrobu jaderných bomb a všechny zabíjely občany, aniž by věděli, co to způsobuje.

Jedním z problémů je, že odpad z obohacování plutonia nebo uranu nelze zadržet. Ve většině továren byl odpad skladován v ocelových sudech o objemu 55 galonů. Například v Ohio, když jednoho dne šli dělníci sudy přemístit, zjistili, že vyhořelé palivo prožralo dno a proniklo do země – ovlivnilo spodní vodu.

Lidé, kteří tuto vodu používali k pití a koupání, onemocněli rakovinou a umírali. Ve zvýšené míře se objevovaly těhotenské potraty. Vyskytovaly se častěji vrozené vady.

„Být věrným následovníkem Ježíše pro Stassena znamenalo jednat.“

A nezůstalo jen u Ohia. Podobné problémy se objevily i v Hanfordu ve státě Washington v závodě, kde byl vyhořelý materiál skladován nejen v sudech, ale také v betonovém jezírku. Vyhořelý materiál prosakoval betonem do země a kontaminoval také spodní vodu.

Totéž se dělo v elektrárně Savannah River v Jižní Karolíně. Obyvatelé opět začali pociťovat negativní dopady neschopnosti elektrárny správně skladovat vyhořelé palivo.

Nedávno jste se mohli dočíst o snaze uskladnit vyhořelý jaderný materiál v solné jeskyni v Novém Mexiku, pod kterou protéká řeka Colorado. Solná jeskyně? Opravdu? Copak nechápeme, kam to povede? Pórovitá jeskyně a řeka tekoucí pod ní by znamenaly, že se kontaminace rozšíří daleko.

Ukázalo se, že různé závody vyráběly různé komponenty pro jaderné bomby a tyto komponenty byly převáženy železničními vagony nebo nákladními auty do jiných závodů, což mělo potenciál zničit a kontaminovat další občany a další část země.

Čím více jsem pátral a shromažďoval informace, tím více jsem zjišťoval, jak strašný dopad má naše tažení do záhuby na Boží stvoření.

Pro Stassena být věrným následovníkem Ježíše znamenalo jednat. Věřil, že odhalování vládního podvodu při vytváření jaderných zbraní a vynášení této nespravedlnosti na světlo je důležitou součástí věrného učenika.

Až budete sledovat Oppenheimera a nahlédnete pod pokličku vzniku nejsilnější a nejničivější zbraně v dějinách lidstva, vzpomeňte si na jaderného fyzika Glena H. Stassena, který odpověděl na Boží volání ve svém životě a inspiroval své studenty, aby se stali nástroji míru.

Kerry Smith

[Baptist News Global](#)

Kerry Smith

Kerry Smith

Kerry Smith je absolventem Southern Baptist Theological Seminary. Je master artist, bývalý zakladatel sborů, stratég pro zakládání nových sborů v American Baptist Churches USA, univerzitní kazatel a autor knihy *Found! Reflections for Those Walking the Lonely Path of Pain* (Úvahy pro ty, kdo kráčí osamělou cestou bolesti).

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)